

Dostosowanie wymagań z j. niemieckiego dla uczniów ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi

DYSLEKSJA ROZWOJOWA

Metody dostosowania wymagań do możliwości ucznia w zakresie sprawności językowych:

1. Słuchanie:

a) słuchanie i poznawanie słownictwa i zwrotów:

- kilkakrotne wysłuchanie słownictwa i zwrotów,
- wspomaganie słuchania obrazem lub gestami,
- zapisywanie nowego słownictwa i struktur gramatycznych używając kolorów i rysunków,
- umożliwienie jednoczesnego słuchania i śledzenia tekstu z wodzeniem palcem po nim,
- wydłużenie czasu na nauczenie się nowego materiału,
- dzielenie nowego materiału na mniejsze partie,
- korzystanie z nagrań w domu w celu ponownego odtworzenia i nauczenia się poprawnej wymowy,

b) uzupełnianie danych na podstawie usłyszanego tekstu:

- umożliwienie śledzenia słuchanego tekstu,

c) rekonstrukcja dialogów na podstawie tekstu słuchanego:

- podawanie zwrotów i słownictwa potrzebnego do wykonania zadania,
- kilkakrotne wysłuchanie dialogów,

d) nauka poprawnej wymowy:

- korzystanie z nagrań do podręcznika w domu,
- indywidualna praca z uczniem,

e) odpowiadanie na pytania na podstawie wysłuchanego tekstu:

- umożliwienie kilkakrotnego wysłuchania i następnie zobaczenia tekstu.

2. Czytanie:

a) czytanie tekstu:

- wydłużenie czasu na przeczytanie tekstu,
- dostosowanie długości tekstu i wielkości czcionki do potrzeb ucznia,
- dodatkowo tłumaczenie słownictwa i zwrotów,

b) wybór prawidłowej odpowiedzi na pytania do tekstu:

- ukierunkowanie pytań na najważniejsze informacje,

c) poprawność czytania:

- wydłużenie czasu na przygotowanie się do czytania,
- umożliwienie czytania po lekcji,
- unikanie czytania z zaskoczenia, wbrew woli ucznia.

3. Mówienie:

- umożliwienie mówienia po lekcji, nie przed zespołem klasowym,
- wydłużenie czasu na przygotowanie i zastanowienie się,
- zezwolenie na wgląd do notatek,
- umożliwienie wspomagania się zapisanym słownictwem i zwrotami,

- podawanie przykładów zdań, wypowiedzi,
- wspomaganie wizualizacją i gestami,
- zezwolenie na odpowiedź z ławki,
- zezwolenie na wypowiedź w grupie/w parach.

4. Pisanie:

a) pisanie dyktand:

- nieocenianie błędów ortograficznych,
- nieocenianie negatywnie pisma za niski poziom graficzny,
- wydłużenie czasu na pisanie i autokorektę,

b) uzupełnianie tekstów, dialogów, zdań gramatycznych:

- podawanie na marginesie potrzebnych wyrazów, struktur, zwrotów,

c) samodzielne pisanie:

- przypomnienie struktur zdań, zwrotów, słownictwa,
- wspólne ułożenie planu pisanego tekstu,
- ustalenie struktury tekstu,
- zezwolenie na pisanie według wzoru,
- wydłużenie czasu na pisanie,
- zezwolenie na pisanie ze słownikiem,
- jeśli pisanie stanowi dużą trudność, należy wiadomości egzekwować głównie poprzez odpytywanie.

Dostosowania wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- wprowadzanie licznych powtórzeń, zobrazowań, egzemplifikacji (przykładów z własnego doświadczenia), metod polisensorycznych,
- wydłużenie czasu na zrozumienie prezentowanych treści materiału,
- formułowanie krótkich i precyzyjnych poleceń w pracach klasowych, testach i kartkówkach,
- uzyskiwanie informacji zwrotnej od uczniów na temat poziomu zrozumienia poleceń oraz zrozumienia prezentowanych treści,
- wydłużanie czasu na odpowiedź i prace pisemne,
- unikanie głośnego czytania w obecności całej klasy tekstów nowych,
- ocenianiu nie podlegają błędy ortograficzne,
- stosowanie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwała, zachęta,
- ograniczenie w wypowiadaniu się na określony temat do kilku prostych zdań,
- naprowadzanie podczas wypowiedzi ustnych poprzez pytania pomocnicze,
- unikanie omawiania błędów w obecności całej klasy
- wyrabianie nawyku korzystania ze słownika,
- rozłożenie obowiązującego materiału na mniejsze partie,
- oceniać za wiedzę i wysiłek włożony w opanowanie języka.

ADHD – ZESPÓŁ NADPOBUDLIWOŚCI PSYCHORUCHOWEJ

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- wyznaczanie uczniom konkretnego celu i dzielenie zadań na mniejsze możliwe do zrealizowania etapy,
- wydawanie jasno sprecyzowanych poleceń,
- przekazywanie treści w jasnej, prostej i krótkiej formie,
- wzmacnianie wszystkich przejawów pożądanego zachowania,
- pomaganie uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności,
- zmniejszanie materiału przepisywanego z tablicy do zeszytu,
- pobudzanie zainteresowań ucznia, angażowanie go w bardzo konkretne działania,
- przypominanie o istniejących regułach, wyciąganie konsekwencji po kilku przypomnieniach,
- skupianie uwagi ucznia na tym, co najważniejsze (wyróżnianie kolorem),
- skracanie zadań na mniejsze zadania cząstkowe,
- dzielenie dłuższych sprawdzianów na części,
- sprawdzanie stopnia zrozumienia wprowadzanego materiału,
- stosowanie zrozumiałego dla ucznia systemu pochwał.

AUTYZM

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności,
- pozostawianie więcej czasu na jego utrwalenie,
- podawanie poleceń w prostszej formie,
- unikanie trudnych czy bardzo abstrakcyjnych pojęć,
- unikanie metafor i przenośni,
- indywidualne poinstruowanie ucznia o sposobie wykonania pracy,
- dostosowanie złożoności swojego języka do poziomu dziecka,
- korzystanie z języka gestów i demonstracji, aby pomóc w wykonaniu wymaganej czynności,
- częste odwoływanie się do konkretnego, przykładu,
- unikanie pytań problemowych, przekrojowych,
- wolniejsze tempo pracy,
- odrębne instruowanie dzieci,
- zmniejszanie ilości słówek do zapamiętania,
- odpytywanie po uprzedzeniu, kiedy i z czego dokładnie uczeń będzie pytany,
- wymagania w wypowiedzianiu się na określony temat ograniczyć do kilku krótkich, prostych zdań,
- stosowanie pochwał,
- bazowanie na pozytywach ucznia,

- przywoływanie uwagi ucznia za pomocą ustalonego dźwięku w celu pobudzenia do koncentracji.

ZABURZENIA PERCEPCJI SŁUCHOWEJ

Dostosowania wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- zapewnienie siedzenia w pierwszej ławce,
- prośenie ucznia o powtarzanie poleceń nauczyciela,
- zwracanie się twarzą do ucznia podczas omawiania materiału,
- sprawdzanie rozumienia poleceń słownych,
- zapisywanie na tablicy słów kluczowych i nowych pojęć,
- wprowadzanie licznych powtórzeń,
- wydłużenie czasu na pamięciowe uczenie się nowego słownictwa, wierszy, ciągów słownych,
- stosowanie ilustracji, historyjek obrazkowych,
- unikanie oceniania intonacji czytanych treści,
- unikanie obniżania oceny za przekręcanie nowych słów lub za problemy z wypowiedzianiem słów dłuższych,
- nieuwzględnianie błędów wynikających z faktu zaburzonej percepcji słuchowej przy ocenie prac pisemnych,
- stosowanie różnego rodzaju wzmocnień, tj. pochwała, zachęta,
- ograniczanie w wypowiedzianiu się na określony temat do kilku prostych zdań,
- naprowadzanie podczas wypowiedzi ustnych poprzez pytania pomocnicze,
- unikanie omawiania błędów w obecności całej klasy,
- umożliwienie zaliczania wybranej części materiału w dowolnej formie, pisemnej lub ustnej, w zależności od preferencji ucznia.

ZABURZENIA PERCEPCJI WZROKOWEJ

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- niekrytykowanie ucznia za jego brzydkie pismo, powolne tempo pracy, niezręczne ruchy,
- wydłużanie czasu na opanowanie nowego materiału,
- przygotowanie pomocy do lekcji tak, aby obrazowo przedstawić to, czego uczeń nie może sobie wyobrazić,
- tolerowanie przestawiania i opuszczania liter, mylenia liter i wyrazów o podobieństwie graficznym,
- tolerowanie błędnego odczytywania wyrazów lub opuszczania końcówek,
- dostosowanie sprawdzianów w formie testu z lukami, testu wyboru o wydłużonym czasie wykonania,
- nieocenianie prac pisemnych, zeszytu od strony graficznej,
- ocenianie prac pisemnych pod kątem umiejętności motywowania i wyciągania wniosków oraz walorów merytorycznych pracy,

- ocenianie przygotowania ucznia do zajęć i jego zaangażowania,

ZESPÓŁ ASPERGERA

Dostosowanie wymagań edukacyjnych w stosunku do możliwości uczniów:

- zmniejszyć ilość słówek do zapamiętania,
- wymagania w wypowiedaniu się na określony temat ograniczyć do kilku krótkich, prostych zdań,
- nie wymagać, by uczeń czytał głośno przy klasie nowy tekst,
- nie wymagać, by uczeń uczył się wierszy, piosenek (zwłaszcza długich) na pamięć lecz dać możliwość nauczenia się ich czytania,
- przedstawianie nowych zagadnień w sposób najmniej abstrakcyjny, operowanie konkretnymi,
- stosowanie pozytywnych wzmocnień (pochwała, zachęta),
- stosowanie metod nauczania w oparciu o ilustracje, schematy, filmy, tabele, wykresy,
- unikanie podczas zajęć przenośni,
- nie oceniać graficznej strony pisma,
- nie odpytywać ucznia przy tablicy bez uprzedniego poinformowania go o tym,
- w przypadku poleceń złożonych, łączących umiejętności i sprawności, należy ćwiczyć umiejętność dzielenia tekstu polecenia na kolejne czynności,
- wykorzystanie informacji zwrotnej w celu potwierdzenia zrozumienia prezentowanych treści materiału,
- wydłużenie czasu na odpowiedź i prace pisemne,
- unikanie odpytywania z głośnego czytania tekstu nowego w obecności całej klasy.